

[Stensballe.]

hold vil efter min Opfattelse blive, at Pristallet vokser. Valutacentralen sammen med Foranstaltninger af denne Art vil bevirke et forhøjet Prisniveau i Landet, og det vil efter min Opfattelse medføre forøget Arbejdsløshed og ikke sætte Arbejder i Gang.

Saa spurgte det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds, hvorfor vi nu skulde have et helt nyt Organ. Ja, hvorfor skulde vi have det i 1934, det kan jeg lige saa godt spørge om. Det ærede Medlem mente, at der var Fare for en Svækkelse af Forligsinstitutionen. Jeg tror, det vil betyde endnu større Svækkelse for Forligsinstitutionen i Fremtiden, hvis vi vedtager dette Lovforslag, for saa er det givet, at det altid, hvis der ikke bliver Enighed om et Mæglingsforslag, vil blive krævet, at Forligsinstitutionens Mæglingsforslag ophøjes til Lov. Det vil faktisk sige, at Forligsinstitutionen ikke mere kommer til at virke som en Mæglingsinstitution, men som en Voldgiftsinstitution. Saa maa vi hellere, naar det endelig skal være, gaa over til at tage en virkelig, i god Form sat Voldgift. Og selv om der ogsaa skulde ske nogen Svækkelse, behøver det i hvert Fald ikke være af Forligsinstitutionen som saadan, det maa da nærmest blive Personerne, og jeg minder om, at der engang var en radikal Minister, som skød Forligsmanden til Side, og som i en Telefonkonflikt selv agerede Forligsmand. Det er nu, saa vidt jeg husker, en 17—18 Aar siden, eller maaske knap saa meget, 15—16 Aar siden, men Forligsinstitutionen har dog virket, til Tider endogsaa ret kraftigt, siden den Tid, saa det har i hvert Fald ikke generet selve Forligsinstitutionen. — Forligsmanden tog sit gode Tøj og gik; det er noget helt andet. Men her er det saaledes, at det Mæglingsforslag, der er fremsat, ikke har kunnet vinde den fornødne Tilslutning fra begge Parter, og naar det ikke har kunnet det, er der ikke andet for end at søge, om man kan komme frem ad anden Vej og faa Lockouten hævet.

Den Udvej at foretage en ny Afstemning, som den højtærede Statsminister foreslog, tror jeg ikke rigtig paa. Derimod tror jeg, at der var Mulighed for, at man kunde komme frem gennem Voldgift, vel at mærke, naar man krævede af Parterne, at de skulde optage en virkelig Forhandling i den Tid, der maatte blive levnet dem. Vi har foreslaet ca. 10 Dage; det er jo ikke det konkrete Dageantal, det kommer an paa, men at der bliver en Periode, hvori de skal forhandle med hinanden. Thi, som der ogsaa er gjort Rede for i det andet høje Ting, naar

Mæglingsforslaget ikke er vedtaget, er det, fordi det i Arbejdsgivernes Øjne lider af meget store Skavanker. Teknisk set er det misvisende, saaledes opfattes det, og derfor var der mange, som stemte imod det; det gaar videre, end der er krævet af de paagældende Arbejderorganisationer, og dette bevirkede, at andre gik imod det, og saaledes kan man pille adskilligt frem. Men ved en direkte Forhandling var der dog maaske en Mulighed for at faa det rent tekniske i Orden og faa Spørgsmaalene begrænset, saaledes at man til sidst kunde tage en tvungen Voldgift og faa den gennemført med Held.

Jeg for mit Vedkommende forstaar ikke, at den højtærede Statsminister og Regeringspartierne ikke kan gaa ind paa det Forslag, som er stillet fra vor Side, og som jo i høj Grad svarer til det, der er stillet fra konservativ Side. Det er jo ikke noget nyt og ukendt; den højtærede Statsminister har en Gang før gennemført en tvungen Voldgift. Det er endnu mindre ukendt for Det radikale Parti. Nu mener den radikale Ordfører, at det skulde være overflødigt i denne Situation, at det vilde være at gaa en Omvej. Jeg tror, det vil være den bedste Vej. En Vej skal vi jo gaa, hvis vi skal skaffe Arbejde, og da Regeringen ikke kan faa sit Forslag gennemført, tror jeg, det vilde være heldigt, om vi tog en alvorlig Forhandling op og søgte her at blive enige om et Forslag, der bygger paa tvungen Voldgift, saaledes som det er sket før i den danske Rigsdag.

Statsministeren (Stæuning): Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) fremhævede, at der er tekniske Fejl i Forligsforslaget, som det var ønskeligt at rette. Jeg skal gerne erkende, at hvis det er noget saadant, man tilstræber, kan man vel finde Veje til en Revision paa dette Omraade. Men i øvrigt er jeg af den Opfattelse, at saadanne Fejl maa være rettet paa Vejen. Jeg har i hvert Fald i Dag indhentet en Erklæring fra Forligsmanden angaaende dette Spørgsmaal, som ogsaa har været nævnt i det andet høje Ting, hvor han henviser til, at Forligsmandslovens § 4, Stk. 3, just paabyder Forligsmanden, at han, inden han fremsætter et Mæglingsforslag, skal raadføre sig om Forslagets formelle og tekniske Side med Repræsentanter for Parterne; han fremhæver, at denne Bestemmelse selvfølgelig er blevet opfyldt fra hans Side, og han haaber ogsaa opfyldt fra Arbejdsgiverforeningens Side. Arbejdsgiverforeningen har alt-saa haft Forslaget til Erklæring og haft